Nr. 54. Wtorek 7. Marca 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).
Reklamacye wolne od opłaty pocztowéj.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 24. lutego b. r. rozporządzić, ażeby odtąd liniowy pułk piechoty Nr. 34. nosił nazwę: „Wilhelm I., cesarz niemiecki i król pruski Nr. 34." a linio y pułk piechoty Nr. 20; nazwę: „Fryderyk Wilhelm, cesarzewicz niemiecki i królewicz pruski Nr. 20."

Najjaśniejszy Pan raczył mianować pułkownika barona Abele-Lilienberg komendantem tarnopolskiego batalionu galicyjskiej milicyi krajowej Nr. 71, tytularnego majora Antoniego Reindl komendantem lwowskiego batalionu galicyjskiej milicyi krajowej Nr. 63, wojskowego pensyonistę Franciszka Grenso komendantem kołomyjskiego batalionu galicyjskiej milicyi krajowej Nr. 75, zwracając mu przytem jego dawny stopień tytularnego majora; dalej raczył Najjaśn. Pan przenieść do ewidencyi c. k. milicyi krajowej: tytularnych podpułkowników: Mikołaja Bobory do szwadronu ułanów galicyjskiej milicyi krajowej Nr. 7. i Stanisława Borkowskiego do szwadronu ułanów galicyjskiej milicyi krajowej Nr. 1.

Jego Excel. minister handlu zatwierdził wybór Józefa Breuera na prezesa, a Roberta Domsa na wiceprezesa izby handlowo-przemysłowej we Lwowie.

Obwieszczenie.

Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 29. kwietnia 1871 r. losowania obligacyi funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego ustaje począwszy od 16. marca 1871 r. wszelkie przepisywanie tych obligacyi, któreby przy przepisaniu odmienne dostać musiały numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacyi znów się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 3. marca 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 7. marca.

Dnia 3. marca odbyło się posiedzenie komisyi wybranej z izby dla zbadania przedłożenia rządowego o poborze rekrutów na r. 1871.

Dr. Banhans przedłożył w imieniu wybranego przez komisyę komitetu sprawozdanie o ustawie z 19. grudnia 1870 względem ustawy o milicyi krajowej dla Tyrolu i Vorarlberga. Sprawozdawca wykazywał, że ustawa w wielu punktach nie zgadza się z uchwałami tyrolskiego i vorarlberskiego sejmu i postawił wniosek, by o tem izbę uwiadomić. Dr. Rechbauer zrobił poprawkę tej treści, by izba wybrała komisyę osobną dla zbadania tej sprawy. O poprawki tej przyłączył się sprawozdawca, poczem cały wniosek przez komisyę został przyjęty.

Następnie oświadczył dr. Rechbauer, iż postawić musi kilka pytań, a od odpowiedzi rządu na nie należałoby uczynić zawisłem pozwolenie na pobór rekrutów. Dr. Rechbauer zapytał, kiedy ministerstwo przedłoży izbie zapowiedziane projekta do ustaw o przeniesieniu inicyatywy ustawodawczej z Rady państwa do sejmów krajowych, o rozszerzeniu prawa wyborczego i o zmianach w skutek zniesienia konkordatu.

Jego Excel. minister hr. Hohenwart odpowiedział, że projekta te nie zostają w żadnym związku z poborem rekrutów. Zresztą mowy deputowanych podczas dyskusyi nad poborem podatków nie mogły zachęcić rząd do pospiechu w przedłożeniu zapowiedzianych projektów. Rząd — rzekł mowca — w interesie zasad swoich zająć musi stanowisko wyczekujące dla przekonania się o zdaniu izby o tych zasadach. Ponieważ zaś Rada państwa może wystąpić z inicyatywą w tej sprawie, więc wolno jéj wnosić wnioski i projekta do ustaw.

Po odpowiedzi dr. Rechbauera Jego Excel. minister hr. Hohenwart odpowiedział, iż przedłożenia odnoszące się do konkordatu są już prawie wypracowane w duchu całego ustawodawstwa austryackiego, ale izbie nie mogą być podane z nich szczegóły, dopóki rada ministrów nie załatwi całej tej sprawy.

Deputowany dr. Sturm interpelował rząd o stosunku Austryi do zagranicy. Jego Excel hr. Hohenwart odpowiedział, iż o ile mu jest wiadomem stosunek Austryi do Rosyi jest przyjazny. W końcu żądał dr Sturm, ażeby wojska austryackie wcielone zostały do pułków austryackich.

Wiedeń. Według doniesienia „Oest. Corr." ustanowioną została komisya ministeryalna dla zbadania prawie ukończonych już przedłożeń rządowych, które okazały się potrzebnemi w skutek zniesienia konkordatu.

Berlin. Uroczysta proklamacya pokoju nastąpiła w Berlinie w piątek z królewskiego pałacu. Jenerał Hanenfeld zastępca szefa jeneralnego sztabu armii odczytał telegram o zawarciu pokoju. Zaraz po odczytaniu muzyka wojskowa zawtórowała melodyę pieśni „Nun danket alle Gott", artylerya dała 101 strzałów a jednocześnie uderzono we wszystkie dzwony stolicy. Potem złożyli cesarzowej gratulacyę wszyscy obecni w Berlinie jenerałowie i wysocy urzędnicy. Po południu odbyło się we wszystkich kościołach berlińskich dziękczynne nabożeństwo. Ogromnemu tłumowi ludności odczytał gubernator Berlina von Cannstein telegram cesarza do cesarzowej. Telegram ten powitano okrzykami. Gdy cesarzowa pokazała się na balkonie pałacu powitano ją entuzyastycznemi okrzykami a muzyka wojskowa zaintonowała melodyę „Nun danket alle Gott" i „Wacht am Rhein." Ścisk był tak wielki, że jak donosi w prywatnym telegramie „Presse" radca komercyjny Schröder został na jednym moście uduszony.

Niemieckie dzienniki zajmują się obecnie szczegółowemi warunkami pokoju, który stanowczo zawarty zostanie niezadługo w Brukseli. Stanowisko Alzacyi i Lotaryngii do Niemiec nie zostało jeszcze stanowczo określonem. Jeden z korespondentów „Köln. Ztg." mniema, że obie te prowincye tymczasowo będą uważane za niezawisłe części państwa niemieckiego.

Paryż. Wmarsz wojsk niemieckich do Paryża opisują w następujący sposób niemieckie dzienniki: Cesarz udał się dnia 1. marca z rana na Sèvres i Boulogne na tor wyścigowy pod Longchamp, położony po prawym brzegu Sekwany i na zachodniem wejściu do Bois de Boulogne, gdzie ustawione były oddziały wojsk niemieckich, do pierwszego wmarszu przeznaczone. Przeznaczone były na ten cel oddziały wszelkich gatunków broni z pruskich korpusów VI. (szląskiego) i IX (heskonasauskiego) i korpusu armii bawarskiej. Po odbyciu przez cesarza przeglądu nad temi wojskami, wynoszącemi około 30,000 żołnierza, rozpoczął się wmarsz do francuskiej stolicy. Droga prowadziła, przy najpiękniejszej pogodzie, w poprzek Bois de Boulogne wzdłuż dzielnicy les Ternez, wzdłuż Avenue de la grande Armée do Arc de Triomphe na plac d'Etoile, ztąd Avenue des Champs Elisées prowadzi przez Rond Point na Place de la Concorde i do zamku Tuileryów. Przestrzeń, przeznaczoną na obsadzenie przez wojska niemieckie, odgranicza na południe Sekwana, począwszy od Point du Jour aż do mostu de la Concorde, na zachód od wału miejskiego od bramy de Sevres aż do Avenue des Ternes, najbliższem Avenue, który równolegle i na północ wielkiego Avenue do wnętrza miasta prowadzi. Na

---

Czynności

krajowej komisyi chowu koni w r. 1870.

Reskryptem ministerstwa rolnictwa z 10. stycznia 1870 wprowadzoną została w życie komisya krajowa ku podniesieniu chowu koni w Galicyi. Do składu komisyi tej należą:

Prezydent, mianowany przez Ministerstwo,
Zastępca Namiestnictwa,
Komendant rządowych zakładów ogierów w kraju,
Delegat Wydziału krajowego,
Delegat każdego z krajowych towarzystw rolniczych,
Dwóch delegatów towarzystwa chowu koni,
Weterynarz krajowy.

Wspomniony reskrypt w postanowieniach zasadniczych komisyi przyznał takowej tylko stanowisko doradcze, ograniczające się na objawieniu zdania przy rozkładzie ogierów rządowych po stacyach, współudział przy przeglądach tych stadników, pośrednictwo przy zakupnie ogierów, na ten cel przeznaczonych, udział przy wyborze prywatnych ogierów do subwencyi i przy premiowaniu oraz objawienie zdania o projektach do nowych ustaw w sprawie chowu koni.

Ustęp 7. tylko postanowień zasadniczych przyznaje komisyi: „przedkładanie własnych wniosków co do środków podniesienia chowu koni w kraju."

Zważywszy jednak z jednej strony smutny stan tak ważnej gałęzi gospodartwa krajowego, jaką jest chów koni w kraju naszym, dotąd zaniedbanej, prawie odłogiem leżącej; oraz potrzebę energicznego i jednostajnego kierunku w działaniu na tem polu, z drugiej zaś strony odpowiedzialność, włożoną na komisyą, składającą się po części z członków mianowanych przez rząd, po części wybranych przez władze autonomiczne i towarzystwa specyalne; musiała komisya uznać atrybucye, przyznane jej w postanowieniach zasadniczych, za nadto szczupłe i ciasne, aby na podstawie takowych mogła pożyteczną dla kraju działalność rozwinąć.

Musiała zatem komisya, chcąc odpowiedzieć zaufaniu rządu i słusznie położonym w niej oczekiwaniom kraju, zacząć czynność swoją od żądania rozszerzenia swoich tak szczupłych atrybucyi na podstawie wyżej wspomnionego ustępu 7. postanowień zasadniczych.

Zaraz na pierwszem posiedzeniu, odbytem d. 21. marca 1870 po ukonstytuowaniu się komisyi, uchwaliła takowa na wniosek W. Edwarda Dzwonkowskiego, delegata tow. rol. krakowskiego, przedłożyć ministerstwu rolnictwa wnioski następujące:

1. Zniesienie stad rządowych półkrwi, jako robiących szkodliwą konkurencyą dla chowu prywatnego a produkujących ogiery po większej części dla kraju nazbyt niestósowne; a dostarczanie ogierów półkrwi z chowu prywatnego.

2. Pomnożenie stacyi ogierów rządowych i utrzymanie dotychczasowego systemu wynajmowania ogierów a nawet rozszerzenia go w ten sposób, aby nie tylko pojedynczym chodowcom ale i gminom ogiery mogły być wypożyczane.

3. Zwołanie ogólnej komisyi z krajów, w Radzie państwa reprezentowanych we Wiedniu, dla uradzenia wspólnych środków ku podniesieniu chowu koni.

4. Ogłoszenie konkursu na popularne dziełko o chowie koni, z zastósowaniem do właściwości każdego kraju.

5. Ogłoszenie bezpłatnie jarmarków na konie w monarchii się odbywających, przez gazety rządowe.

6. Wybieranie ludzi, mających znajomość chowu koni, na komendantów większych i mniejszych rządowych zakładów stadników, z obowiązkiem zdawania relacyi i rezultatów stanowienia.

Wnioski powyższe zostały jednogłośnie uchwalone.

Dalej uchwaliła komisya na wniosek delegata towarzystwa gosp. lwowskiego, W. Kaźmirza Tuczyńskiego, przedłożyć ministerstwu życzenie, aby zakłady rządowe ogierów zostały nadal pod zarządem wojskowym, dla utrzymania potrzebnego w nich porządku i karności, któreby inaczej było prawie niemożliwem, w razie zaś, gdyby utrzymanie nadal zarządu wojskowego w tych zakładach nie dało się w zasadzie przeprowadzić, aby przynajmniej w Galicyi zniesienie zarządu wojskowego jak najdłużej wstrzymać. Nakoniec wniósł tenże delegat tow. gosp. gal., aby życzenia komisyi tak co do potrzeb kraju, pod względem chowu koni, jak i co do rozszerzenia praw i atrybucyi komisyi przedstawić ministerstwu rolnictwa w osobnym szczegółowo wypracowanym memoryale, któryby za pośrednictwem c. k. namiestnictwa był ministerstwu przedłożony.

Komisya jednogłośnie uchwaliła potrzebę memoryału i wypracowanie jego przekazała wnioskodawcy W. Kaźmirzowi Tuczyńskiemu do przedłożenia na najbliższem posiedzeniu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

północy i na wschodzie zamyka przedmieście St. Honoré i Rue Royale część francuskiej stolicy, obsadzoną przez wojska niemieckie. — Lubo część ta zawiera tylko stosunkowo niewielki obszar Paryża, to jednakże jest ona główną częścią stolicy, sięga aż do jej wnętrza i zamyka w sobie największe historyczne wspomnienia. Jest tu ulica zwycięztwa od łuku tryumfalnego do zamku cesarskiego, ta sama, którą Napoleon I. w tym samym celu urządzić rozkazał, jedna z najpiękniejszych ulic Paryża, Tuileryé i łuk tryumfalny, pałac des Champs Elisées i pałac industryjny, wspaniałe gmachy przy placu de la Concorde, obelisk z Luxor na tymże placu, wspaniała Rue Royale i piękny kościół Magdaleny są ozdobami tej części miasta, która się ciągnie od gwiazdy pól elizejskich aż do ogrodu tuileryjskiego. – Longchamp nosi nazwisko dawnego opactwa Longchamp i leży na zachodniaj stronie lasku bulońskiego, pomiędzy pomienionym laskiem a Sekwaną po drugiej stronie rzeki za Suresnes wznosi się Mont Valerien — Hippodrôme de Langchamp, jest znany wielki, za cesarstwa często do parad używany plac wyścigów. Jenerał Kamecke, który z strażą przednią wszedł do Paryża, jest szefem korpusu inżynierów, który kierował robotami inżynierskiemi przeciwko fortecy paryskiej. Oddziały wojska, z których korpus do wnijścia przeznaczony się składał, należą do korpusów armii, które od rozpoczęcia osaczenia Paryża pozostawały przed frontem południowym.

— „Times" zamieszczają następujące wiadomości o stanie Paryża przed wkroczenzem niemców. Delegaci gwardyi narodowej z Montmartre, La Chapelle, Menil montant, Montrouge, Belleville i z innych okręgów zgromadzili się na posiedzenie, na którem uchwalono, aby wkroczeniu Niemców zacięty stawiać opór. O jenerale Vinoy opowiadano sobie, iż zamierzał on z regularnem wojskiem zupełnie się usunąć, gdyby gwardya narodowa do gwałtownych środków była się uciekła. Bulwary były przepełnione ludźmi, którzy o nastąpić mających wkrótce zdarzeniach żywo rozprawiali. 27. odbyło się zgromadzenie gwardyi narodowej w sali de la Marseillaise, na którem 15 tysięcy gwardyi narodowej uchwaliło przypuścić nazajutrz o godz. 6. rano atak na Hotel de Ville. Wybrano tu naczelnego dowódzcę i rząd obrony narodowej. Gwardye narodowe oświadczyły, iż one podejmą walkę do upadłego w obronie Paryża, kiedy wojsko regularne tego uczynić nie chce. Plan ten gwardyi narodowej się nie powiódł a to dla tego, ponieważ władze na jej przyjęcie przed Hotel de Ville były dostatecznie przygotowane, i ponieważ gwardya narodowa nadzwyczaj nieregularnie na oznaczone miejsce przybywała. Cofnęła się ona później na plac Bastyli.— W nocy z 26 na 27 lutego uprowadziło kilka batalionów gwardyi narodowej 26 dział z Place de Wagram pomimo energicznego oporu straży. Działa te są odtylcowe, a ponieważ rząd przedtem jeszcze kazał pozabierać śruby, dlatego nie mogą one być przez gwardyę użytemi. Thiers odjechał 27. wieczorem o godz. 5 a zatem o dwie godziny wcześniej, jak pierwotnie zamierzał. Trochu odjechał tym samym pociągiem lecz w innym wagonie.

— Korespondent „Daily News" pisze z Paryża: „Wszyscy życzą sobie pokoju, ale pokoju, któryby był zapowiedzią nowej wojny. Myślący ludzie przyszli tu do przekonania, że Francya zwyciężoną została, życzą sobie zawarcia pokoju, jednakowoż w tym celu, aby jak najkorzystniej pokój zawrzeć, i jak najprędzej do nowej wojny przygotować się można. Skutkiem tej wojny będzie, iż Francya bardziej niż kiedykolwiek będzie państwem militarnem. W Bordeaux powiedziano raz było: „Cesarstwo to pokój", teraz kto ma uszy. może słyszeć: „Rzeczpospolita to wojna". Różnica między jednem a drugiem leży w tem, iż cesarstwo niedotrzymało danego przyrzeczenia, rzeczpospolita zaś swoje hasło spełni."

Florencya. Pierwsze posiedzenie Izby włoskiej po feryach karnawałowych odbyło się 1. marca. Na posiedzenie to przybyło bardzo mało członków. Wniesiono najpierw interpelacyę do rządu: czy prawdziwą jest wieść, że angielskie towarzystwo żeglugi parowej przenieść zamierza swoją stacyę z Brindisi do Tryestu. Minister handlu odpowiedział, że o tym zamiarze angielskiego towarzystwa „Peninsular Company" wie tylko z dziennikarskich doniesień. ale urzędownie nie został zakomunikowany. Dalej oświadczył minister, że Tryest jest niezawodnie obecnie daleko lepszą stacyą niż Brindisi i dlatego powinna izba ustalić potrzebne kredyty na konieczne ulepszenia w Brindisi.

Kronika.

— Otrzymujemy następujące uwiadomienie z prośbą o umieszczenie:

Z zarządzonych przezemnie w mieście naszem w skutek odezwy Komitetu krakowskiego składek dla Polaków we Francyi, wpłynęły oprócz na razie zebranych i w miesiącu styczniu b. r. odesłanych 100 złr. w. a., za pośrednictwem urzędów ławdwójtowskich jeszcze następujące datki:

W dzielnicy miasta . . . 138 złr. 60 ctów
„ I . . . 210 „ 30 „
„ II . . . 500 „ 50 „
„ III . . . 156 „ 14 „
i jeden frank w srebrze.
„ IV . . . 142 „ 70 „

Te kwoty wynoszące razem 1148 złr. 24 ct. i jeden frank w srebrze przesłałem wraz ze spisami imiennemi dawców komitetowi w Krakowie na ręce przewodniczącego JWgo hr. Piotra Moszyńskiego.

Lwów dnia 27 lutego 1871 r.

Juljan Szemelowski
burmistrz.

(Wylew Wisły w Grabiu i podziękowanie.) Od urzędu gminnego wsi Grabie nad Wisłą otrzymaliśmy przez wielebnego plebana tamtejszego ks. Jana Witka następujące pismo:

Już z końcem stycznia b. r. JW c. k. starosta z Wieliczki pan Potuczek zarządził w gminach naszych, aby przygotowano łodzie i inne narzędzia do ratunku na wypadek wylewu, podwoił i potroił miejscami wartę gminną i polecił c. k. żandarmeryi czuwać nad porządkiem wart i bezpieczeństwem naszem.

Dnia 21 lutego b. r. o 11 godzinie rano ruszyły szczęśliwie na Wiśle pod Grabiem lody dochodzące 36 cali grubości, o czem obecna c k. żandarmerya odniosła zaraz raport do c. k. starostwa, i woda pozostała w korycie do 8 wieczór. O tem dopiero czasie woda zaczęła przybierać gwałtownie w skutek lodów napiętrzonych w całem korycie na przeszło $^{1}/_{4}$ milowej przestrzeni od Brzegów do Podgrabia tak że o 11 w nocy zalane były zupełnie wsie Grabie, Zymbrzeg i Szczurów aż po wał kolei Karola Ludwika i cała ta okolica tworzyła jedno wielkie jezioro. Kto niezdołał powyciągać bydła na strychy (we dworze własność Wgo Badeniego stało przez cztery dni 40 sztuk bydła na strychu, na plebanii konie i krowy) ten je albo już stracił bo utonęło, albo straci bo takie przeziębienie chorobę sprowadzić musi, słowem nędza nie do opisania; a woda cisnęła się do mieszkań drzwiami i oknami.

Nawet w kościele położonym najwyżej — było wody na 6 cali.

Piwnice nasze, gruby, szpichlerze zalane, a wszystkie zapasy zniszczone – nie pamiętamy od lat wielu takiego wylewu.

W takim to przykrem i nieszczęśliwem położeniu nadeszła nam pomoc od JWgo starosty p. Potuczka; z jego rozkazu łodzie rybaków sprowadzone z Krakowa objeżdżały domy wioząc c. k. urzędników starostwa i c. k. żandarmeryę którzy rozdawali zatopionym chleb, sól, zapałki i świece po strychach, a po raz drugi otrzymaliśmy żywność i światło 26go lutego.

Dnia 28go przybyło znowu dwóch Panów urzędników c. k. starostwa a zaraz po nich z narażeniem i poświęceniem się sam JW starosta Potuczek, którego bryczkę, po drodze wody zalewały po napiętrzonych jeszcze lodach. przekonał się osobiście o naszem nieszczęściu i nieszczędził słów pociechy, otoczywszy nas wprzód troskliwą i staranną opieką.

Składając więc niniejszem publiczne a najczulsze dzięki Tobie Jaśnie Wielmożny Panie Starosto, również P. T. Panom c. k. urzędnikom i c. k. żandarmeryi za pomoc i ojcowską troskliwość, — podajemy fakt ten twierdzący zaszczytnie o ludzkości naszego JWgo pana starosty — do publicznej wiadomości, z tym jeszcze dodatkiem, że obecnie Wy pan lekarz powiatowy odwiedza i zaopatruje lekarstwami codziennie, bardzo wielu chorych w skutek wylewu.

W imieniu gminy Grabie wraz z Zymbrzegiem i Szczurowem.

Urząd gminny Grabie dnia 1 marca 1871.

Józef Jeleń, wójt Grabia
Jakób Sendorek, podwójci.
Alexander Szeląg, radny,
Karol Sendorek, radny,
Wojciech Nosek, radny.

(Nieszczęsne wypadki) Dnia 25 z. m. w Porębie wielkiej w powiecie bielskim urlopnik Jan Sporysz powracając pijany do domu, upadł twarzą do błota, i nie mogąc powstać udusił się. W Wełdzirzu w powiecie Dolińskim wyjechał dnia 11 z. m. nadleśniczy tamtejszy sankami do pobliskiej wsi. W drodze sanie uderzyły o kamień, wskutek czego wypaliła leżąca obok nadleśniczego strzelba, tak nieszczęśliwie, że cały nabój trafił go w głowę. Dnia 9 lutego zamarzł w Sudkowszczyźnie w powiecie Mościckim włościanin Michał Szelciuski. W Krzywczem w powiecie Borszczowskim utonęła 21 lutego przypadkiem włościanka Norcia Pańków. — W Berwinkowie w powiecie Kosowskim utonął dnia 25 lutego w Czeremoszu włościanin Mikołaj Popiuk. Koło Bukowska w pow. Sanockim zamarzł dnia 8 lutego, włościanin, Michał Kowłowski.

(Pierwsze ogólne stowarzyszenie urzędników) austryacko węgierskiej monarchii zawarło w lutym b. r. 346 nowych zakładów o zabezpieczenie na życie reprezentujących 313.952 złr. kapitału i 1400 zł. renty. W pierwszych dwóch miesiącach b. r. zawarto tedy razem 670 zakładów. Rozwój oddziału ubezpieczeń na życie tego towarzystwa wskazują najlepiej następujące cyfry: w lutym 1869 r. było 83 zakładów z kapitałem w sumie 58.947 zł., renta 400, w lutym 1870 r. 187 zakładów z kapitałem w sumie 173.139 zł. i rentą 600 zł, w lutym 1871 r. 346 zakładów z kapitałem w sumie 313.959 zł. i rentą 1400 zł. Z tych zakładów zrealizowano w r. 1871 dziewięć, wskutek czego towarzystwo wypłaciło 7600 zł. z kapitału ubezpieczeń.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu."

Berlin, 5. marca. „Staatzanzeiger" zamieszcza rozporządzenie cesarskie, mocą którego z dniem 4. marca zniesione zostają wszystkie dotychczas obowiązujące zakazy wywozu i przewozu.

Bordeaux, 4. marca. Posiedzenie zgromadzenia narodowego rozpoczęło się dzisiaj o 2giej godzinie 10 minut. Pogłoski o zajściach w Paryżu sprawiają w sali wielkie wrażenie. Duguing żąda, aby zgromadzenie narodowe wyraziło wdzięczność ludności belgijskiej i angielskiej.

Wyraz „Anglia" wywołuje ironiczne okrzyki. coraz zwiększające się w miarę odczytywania wniosku. Wołania: Nie! nie! odnoszące się do Anglii, dają się słyszeć ze wszystkich stron.

Jeden z posłów opiera się odczytaniu wniosku bez poprzedniego udzielenia go prezesowi izby.

Wniosek został odrzucony.

Jeden z posłów wyraża zdziwienie, że nowi prefekci nie zostali jeszcze zamianowani, a prefekci mianowani przez delegacyę rządową w Bordeaux wracają do życia prywatnego.

Picard odpowiada, odwołując się do odpowiedzialności i wolności działania rządu, który się zajmie osobistem uprawnieniem obecnych prefektów.

Jeden z posłów wnosi wydzielenie w Algieryi 100.000 hektarów najlepszego gruntu dla tych Alzaczyków i Lotaryngczyków, którzy zechcą pozostać Francuzami. Wniosek oddany będzie do zbadania komisyi.

Jeden z posłów domaga się postawienia w stan oskarżenia delegacyi rządowej w Bordeaux.

Juliusz Simon wzywa Izbę, aby nie wstępowała na drogę rekryminacyj i oskarżań, któreby mogły wywoływać w kraju niepokój i rozdwojenie.

Pyat i Malon wyjechali wczoraj do Paryża, Rochefort pozostał jeszcze w Bordeaux.

Posłowie z Alzacyi wybrali komisyę z 4 członków celem obrony politycznych i handlowych interesów Alzacyi w Brukselli, podczas zawiarania pokoju. Członkami tej komisyi są: Tachard, Hartmann, Saglio i Boersch.

Picard przybył tu dziś rano, i wraca wieczorem do Paryża.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

C. k. namiestnictwo znosząc ostatni ustęp rozporządzenia z 1 października 1870 wydanego z powodu zarazy na bydło w powiecie Skałackim, pozwoliło wprowadzić do zakładów kontumacyjnych w Podwołoczyskach bydło przeznaczone do handlu targowego.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1871:

	Miejsce targu:									
	Husiatyn		Kopyczyńce		Probuzna		Chorostków		Przeciętnie	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	3	75	3	75	3	30	3	83	3	66
„ żyta	1	90	2	—	1	80	2	—	1	92
„ jęczmienia	1	60	2	—	1	40	1	65	1	66
„ owsa	1	30	1	25	1	—	1	20	1	16
„ grochu	1	90	2	30	1	80	3	—	2	25
„ hreczki	1	80	1	75	1	60	2	—	1	79
„ kukurudzy	1	90	—	—	2	—	2		1	96
„ ziemniaków	—	70	—	65	—	60	—	60	—	64
Cetnar siana	1	20	1	—	1	—	—	80	1	—
Sąg drzewa twardego . .	10	—	10	—	9	—	6	56	8	89
„ „ miękkiego .	—		7	—	7	50	4	56	6	35
Funt mięsa wołowego . .	—	14	—	16	—	14	—	16	—	15
Miara wina	—	80	—	80	—	80	—	70	—	77
„ piwa	—	18	—	14	—	16	—	16	—	16
Wyrobnik z wiktem . .	—	25	—	50	—	30	—	25	—	32
„ bez wiktu . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Sprawozdanie

z IIgo i IIIgo posiedzenia lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej odbytych pod przewodnictwem prezesa p. Józefa Breuera.

(Ciąg dalszy.)

III. Izba uchwaliła, wydać p. Meyerowi Bernstein żądany certyfikat uzdolnienia do liweruników rządowych; zaś na prośby pp. Leiby i Izraela Rozenfeldów z Jarosławia o podobny certyfikat, zawiadomić petentów, że ponieważ prośby niezostały wniesione w terminie przepisanym, to jest trzy tygodnie przed licytacyą, lecz dopiero trzy dni przed zamierzoną licytacyą, zatem Izba nie mogła w czas wystawić pożądanego certyfikatu, gdyż informacye potrzebne od starostwa w Jarosławiu i tamtejszej gminy już po przeprowadzeniu licytacyi nadeszły. Zwrócono zatem uwagę petentów, aby na przyszłość prośby swe o certyfikata uzdolnienia do liweruników rządowych w przepisanym terminie przez dotyczące c. k. starostwa wnosili do Izby.

IV. Przyjęto do wiadomości oznajmienie wys. c. k. Namiestnictwa, że wysokie Ministerstwo handlu rozporządziło na wniosek Izby, aby w Załużu na kolei Przemysko-Łupkowskiej ustanowiono zamiast przystanku stacyę mniejszą do przyjmowania przesyłek.

V. Uchwalono udzielić tutejszemu Towarzystwu agronomicznemu nadesłany przez czerniowiecką Izbę handlową projekt sekretarza jej p. Mikulischa o zaprowadzeniu sztucznej hodowli ryb na Bukowinie.

VI. Przyjęto do wiadomości oznajmienie c. k. krajowej dyrekcyi skarbu, że wysokie ministerstwo skarbu nie może uwzględnić podania Izby o opuszczenie nadzwyczajnego podatku od produkcyi cukru na rok 187⁰/₁.

VII. Na wezwanie c. k. Sądu krajowego we Lwowie uchwalono w miejsce p. Emila Breuera, który na posadę honorowego asesora rezygnował, proponować na to opróżnione miejsce pp. Maurycego Lazarusa, Szalima Samuelego i Jana Szumana (C. d. n.)

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 4. i 5. marca 1871.

Pora	Barometr w milimetrach sprow do 0° Cels.	Stopień ciepła we ług Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	744.36	— 0.3	89	Z. b. sł.	10
2. god. po poł.	745.43	+ 3.1	75	PdZ. „	10
9. godz. wieczór	745.75	+ 1.6	80	Z. „	10
7. godz. zrana	745.37	+ 2.0	76	Z. b. sł.	10
2. god. po poł.	744.73	+ 5.0	74	PdZ. „	10
9. god. wieczór	744.93	+ 1.8	87	Cicho.	0

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. marca 1871.

Hotel George: Książę Lubomirski Hieronim, z Niżyńca. — Ostaszewski Teofil, z Bzdowa. — Sturdza Demeter, z Bukaresztu.

Hotel Europejski: Hr. de le Scala J., z Juśkowic. — Łękawski Konst., z Przemyśla. — Malczewski Wł., z Martynowa.

Hotel angielski: Rubczyński Wł., z Stanina. — Szumlański Mich., z Krzywego.

Hotel Kuhna: Witosławski J., z Żędowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. marca 1871.

Pp. Kniaź Puzyna Julian, do Narola. — Hr. Potocki Konst., do Warszawy. — Wurzel Maurycy, Dr. praw, do Stanisławowa. — Fedorowicz Alojzy, do Żerebki. — Horodyński Romuald, do Królestwa. — Jordan Kazimierz, do Konikowiec. — Petrowicz Ksawery, do Wołostkowa.

TEATR.

Dziś (przedstawienie niemieckie) „**Hamlet**", tragedya w 4. aktach.

Jutro (przedstaw. polskie). Na dochód panny Filomeny Kwiecińskiej, po raz pierwszy: „**Karmaniol**". Operetka w 2. aktach z francuskiego, muzyka St Moniuszki. – Pierwszy raz: „**Dwie wdówki**". Komedya w 1. akcie przez Felicyana Mallefille, tłómaczył M. Chrzanowski. — „**Post scriptum**" Komedya w 1. akcie przez Emila Augier. — Panna Filomena Kwiecińska odspiewa między pierwszą a drugą sztuką, Aryę z „Lukrecyi Borgii", muzyka Donizettego, — Mazura „Jej żal", muzyka F. Tymolskiego, słowa L. Ł.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Rezultat

z przedsięwziętego ważenia i rewizyi pieczywa u obcych piekarzy przez urząd targowy w miesiącu lutym 1871.

Imie i nazwisko	Miejsce sprzedaży	chleb biały kolonistów (w walucie austryackiej) ct.	łuty	kulikowski ct.	łuty	żółkiewski ct.	łuty	razowy ct.	łuty
Lebwohl Mailech	Drewniana targowica	—	—	1	$4^{66}/_{100}$	—	—	—	—
Klar Jossel	„	—	—	1	4	—	—	—	—
Stein Joel	„	—	—	1	$4^{42}/_{100}$	—	—	—	—
Stein Laib	„	—	—	1	$4^{42}/_{100}$	—	—	—	—
Umschweif Jente	„	—	—	1	$4^{66}/_{100}$	—	—	—	—
Römer Jossel	„	—	—	1	$4^{57}/_{100}$	—	—	—	—
Stallmeister Berl	„	—	—	1	$4^{28}/_{100}$	—	—	—	—
Götz Chaje	„	—	—	—	—	1	$5^{71}/_{100}$	—	—
Fogel Wigdor	„	—	—	—	—	1	$5^{76}/_{100}$	—	—
Fisch Ettel	„	—	—	—	—	1	$5^{54}/_{100}$	—	—
Gabel Mechel	„	—	—	—	—	1	$6^{40}/_{100}$	—	—
Bloch Ello	„	—	—	—	—	1	$6^{13}/_{100}$	—	—
Deutscher Laib	„	—	—	—	—	1	$5^{67}/_{100}$	—	—
Klar Mortko	„	—	—	—	—	1	$6^{20}/_{100}$	—	—
Baran Grzegorz	„	—	—	—	—	—	—	1	8
Gulak Jan	„	—	—	—	—	—	—	1	8
Birnbach Mozes	Bernardyński plac	1	$5^{65}/_{100}$	—	—	—	—	—	—
Nacht Hersch	Bernardyński plac	1	$5^{33}/_{100}$	—	—	—	—	—	—
Razem		2	$10^{98}/_{100}$	7	$31^{01}/_{100}$	7	$41^{01}/_{100}$	2	16
Przeciętnie: w lutym 1871		1	$5^{49}/_{000}$	1	$4^{45}/_{100}$	1	$5^{86}/_{100}$	1	8
Przeciętnie: w styczniu 1871		1	$5^{10}/_{100}$	1	$4^{28}/_{100}$	1	$5^{95}/_{100}$	1	8
A zatem: w podnoszeniu		—	—	—	—	—	—		—
A zatem: w spadaniu		—	$^{39}/_{100}$	—	$^{17}/_{100}$	—	$^{09}/_{100}$	—	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

(oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 6. marca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	248	50	249	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	188	25	189	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—		—	—	117		118	50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	80	25	80	70
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	72	25	72	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	10	88	50
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	86	25	87	25
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	74	10	74	60
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	77	5	84
„ cesarski	—	—	—	—	5	81	5	86
Napoleondor	—	—	—	—	9	85	9	94
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	61¾	1	63
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83	1	84
Srebro	—	—	—	—	122	—	123	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3. marca 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. (pien. towar.)

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.30	68.45
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	279.—	280.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	279.—	280.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	89.—	89.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95.60	95.80
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	109.—	109.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	122.80	123.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	94.—	95.—
Bukowiny	72.25	72 75
Galicyi	74.25	74.75
Niższej Austryi	95.50	96.50
Siedmiogrodu	75.25	75.50
Węgier	80.—	80.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	215. -	215.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	253.50	253.75
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	863.—	865.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	724.—	726.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	579.50	580.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	219.50	220.
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2115	2120
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	249.—	249.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	188.75	189.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	380.—	381.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	173.50	174.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.40	106.60
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	72.—	72.50
Gal. banku hyp. po 6%	87.—	87.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.25	93.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.10	89.30
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	87.50	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	103.—	103.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.90	99.20

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	164.25	164.50
Clarego po 40 zł. m. k.	32.—	34.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.—	98.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.—	29.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.—	28.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.—	122.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.40	104.60
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.60	103.80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.—	104.10
Hamburg za 100 M. B.	91.90	92.—
Londyn za 100 ft. szt.	124.25	124.70
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.86½	5.87
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.92	9.93
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.75	123.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 6. marca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	80
„ „ w srebrze	68	30
Losy z 1860 roku	95	60
Akcye banku wiedeńskiego	725	—
„ „ kredytowego	255	20
Londyn 10 funtów szterlingów	124	30
Srebro	122	—
Napoleondor	9	91
Dukat	5	85½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(551) **Edikt.**

Nr. 637. Vom k. k. Kreisgerichte Stanislau wird bekannt gemacht, daß in das Handelsregister für Einzelnfirmen eigetragen wurde „die Firma K. Kiesler" „Firma Inhaber Kassiel Kiessler" Wechselgeschäft in Stanislau.

Stanislau, den 8. Februar 1871.

(556 1—3) **Edykt.**

L. 5524. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach ogłasza niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Juliusza Preinera przeciw masie spadkowej po Samsonie Altschiller o 114 zł. wal. a. z procentami do publicznej sprzedaży części realności pod Nr. 35 w Zaleszczykach trzy termina na dzień 13. kwietnia 1871, dzień 19. maja 1871 i dzień 23. czerwca 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczone są z tem, że przy pierwszych dwóch terminach ta realność tylko za cenę szacunkową 632 zł. 53½ kr. w. a. lub powyżej takowej, przy trzecim zaś terminie tylko za taką cenę sprzedaną być może, przez którą hipotekarni wierzyciele pokryci będą.

O tej licytacyi uwiadamia się obie strony, c. k. prokuratoryę skarbową imieniem funduszu indemnizacyjnego i wierzycieli hipotekarnych Perlę Koffler do rąk własnych, zaś Christyana Holsteina z życia i pobytu niewiadomego, jakoteż późniejszych wierzycieli przez kuratora p. adwokata Zakrzewskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Zaleszczyki, dnia 29. stycznia 1871.

(557 1—3) **Edykt.**

L. 5751. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach ogłasza niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej spadkobierców Barbary Hochberg przeciw Izaakowi Pfeffer o 600 zł w. a. z przyn. do publicznej sprzedaży realności pod l. 81 w Zaleszczykach trzy termina, na dzień 14. kwietnia, dzień 19. maja i dzień 22. czerwca 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczone są z tem, że przy pierwszych dwóch terminach ta realność nie poniżej ceny szacunkowej 2833 zł. 27 kr. w. a., przy trzecim zaś i poniżej tej ceny, ale tylko za taką cenę sprzedaną będzie, którą wszyscy hipotekowani wierzyciele pokryci być mogą, a gdyby i taką cenę nieuzyskano, więc celem ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 23. czerwca 1871 się wyznacza.

O czem obie strony i wierzycieli hipotecznych i to tych, ktorym niniejsza uchwała doręczoną być nie może, przez kuratora p. adwokata Brodackiego się uwiadamia.

Zaleszczyki, dnia 15. lutego 1871.

(558 1—3) **Edykt.**

Nr. 63279. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszem p. Ewie Chajęckiej i p. Leokadyi z Olesiewiczów Malinie z życia i pobytu niewiadomym lub na wypadek ich śmierci niewiadomym ich spadkobiercom wiadomo czyni iż na prośbę p. Antoniny Borowskiej wskutek orzeczenia c. k. Sądu krajowego wyższego z dnia 30. Listopada 1870 l. 27249 i uchwałą z dnia dzisiejszego l. 6327-Urzędowi podatkowemu i depozytowemu polecono by tenże z przechowanych tamże funduszów na rzecz wierzycieli sumy 200.000 złp. na połowie dóbr Wielkie oczy zaintabulowanej kwotę 75 złr. 83 kr. Antoninie Borowskiej jako prawonabywczyni Sabiny z Olesiewiczów Kośniewskiej na zaspokojenie przypadłych na nią po matce Józefie z Tarnawieckich Olesiewiczowej części sumy 100000 złp. tabelą płatniczą z dnia 28. czerwca 1845 l. 23764 na V. miejscu na cenie kupna powyższej sumy 200000 złp. umieszczonej wydał. Gdy miejsca pobytu p. Ewy Chajęckiej i p Leokadyi z Olesiewiczów Maliny nie są wiadome przeto tymże na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowiono kuratorów mianowicie:

1. P. adwokata Hoffmana z zastępstwem p adw. Starzewskiego dla Ewy Chajęckiej z życia i pobytu niewiadomej lub na wypadek jej śmierci dla tejże niewiadomych spadkobierców;

2. P. adw. Skałkowskiego z zastępstwem p adw Malego dla Leokadyi z Olesiewiczów Maliny z życia i miejsca pobytu niewiadomej lub na wypadek jej śmierci dla tejże niewiadomych spadkobierców.

Od c. k sądu krajowego.

Lwów dnia 31. Grudnia 1871.

(559 1—3) **Edykt.**

Nr. 59393. C. k. lwowski Sąd krajow wiadomo czyni, że na prośbę spadkobierców Emilii Marek na zaspokojenie wywalczonej sumy 50 duk., procentów w kwocie 59 złr., tudzież dalszych od dnia 30. Października 1859 bieżących, w tym samym rodzaju monety płacić się mających 5% procentów a względnie na zaspokojenie $^{3}/_{10}$ części tej sumy z procentami, tudzież przyznanych kosztów egzekucyi w kwocie 10 złr. 32 ct. w. a., 42 złr. 5 ct., 8 złr. 22 ct. i 16 złr. 26 ct. w. a. i kosztów tego podania w kwocie 11 złr. 37 ct. w. a niniejszem przyznanych, po strąceniu jednak spłaconej kwoty 150 złr. w. a. przymusową sprzedaż należących do P. Jente Hoppen $^{3}/_{10}$ części realności pod l. 422 i $423^{3}/_{4}$ we Lwowie położonej, tudzież $^{3}/_{10}$ części tej samej realności, własność Efroima Hoppen i Sosche Hoppen stanowiących dnia 17. Kwietnia 1871 o godzinie 10. rano w tutejszym c. k. Sądzie krajowym się odbędzie:

1. Jako cenę wywołania sprzedać się mających $^{3}/_{10}$ części realności Nr. 422 i $423^{3}/_{4}$ we Lwowie, stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 9325 złr. 40 ct. w. a. z tem, iż gdyby takową nikt ofiarować niechciał, pomienione części realności także poniżej ceny szacunkowej i to za jakąkolwiek bądź cenę sprzedane będą.

2. Chęć kupienia mający obowiązany jest tytułem wadium kwotę 800 złr. w. a w gotowiźnie, albo w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych albo w książeczkach szparkasowych, albo też w galicyjskich listach zastawnych złożyć. Pomienione papiery publiczne wedle kursu dnia złożenia w lwowskiej gazecie ogłoszonego, policzone będą i złożone wadium nabywcy w cenę kupna się wliczy, zaś innym licytującym się zwróci.

3. Co do ciężarów i długów odsela się chęć kupienia mającego do tutejszej tabuli miejskiej, zaś co do wysokości zaległych podatków do tutejszego c. k. Urzędu podatkowego i do c. k. Administracyi podatkowej, zaś wyciąg hypoteczny i resztę warunków licytacyjnych w sądowej registraturze przejrzeć można.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obie strony, tudzież wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu znanych, do rąk własnych, zaś tych wierzycieli, którzyby po dniu 18. Sierpnia 1865 na wzmiankowane części realności prawa rzeczone nabyli, lub którymby niniejsza uchwała, jako też późniejsze uchwały tej sprzedaży się tyczące z jakiejkolwiek bądź przyczyny doręczone być niemogły, na ręce już ustanowionego kuratora p. adwokata Dr Adolfa Rechena

Lwów dnia 31. Grudnia 1870.

(561 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5012. Według oznajmienia c. k Dyrekcyi centralnej fabryk i urzędów zakupna tytuniu z dnia 26go stycznia 1871 l. 1083 ma do pozycyi 4. nowej taryfy cen papierowych cygaretów, ogłoszonej tutejszo urzędowem obwieszczeniem z dnia 24. listopada 1870 do liczby 2387 Praes. wzmiankowany gatunek pod nazwą: „przednie cienkie cygareta damskie" w pudełkach po 50 sztuk, w cenie po 1 zł. 25 kr. za 100 sztuk, a po 1½ kr. za jedną sztukę, teraz w tym kraju być wystawiony do powszechnej sprzedaży w miarę postępowania wyrobu tego tytuniu w c. k. fabryce. Zapasy tychże cygaretów już się znajdują w magazynach tytuniowych we Lwowie, tudzież w Stanisławowie, Tarnowie, Tarnopolu, Brzeżanach, Jagielnicy i Samborze i będzie reszta tutejszo-krajowych magazynów tytuniowych w wspomniony gatunek w najkrótszym czasie zaopatrzoną.

Co się podaje do wiadomości, z tym dodatkiem, że rzeczone cygareta w tych dniach u przedawców hurtownych tytuniu we Lwowie i w wymienionych miastach powiatowych nabywać będzie można

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 15. lutego 1871.

Kundmachung.

Nr. 5012 Laut Eröffnung der k. k. Central-Direction der Tabakfabriken und Einlösämter vom 26. Jänner 1871 Zahl 1083 wird die zur Post 4 des mit hierortiger Kundmachung vom 24. November 1870 Z 2387-Pr. zur allgemeinen Kenntniß gebrachten neuen Verschleißtarifes der Papier-Zigareten angeführte Sorte: „Feine düne Damenzigareten" in Kartons zu 50 Stück im Preise von 1 fl 25 kr. für 100 Stück und 1½ kr. für 1 Stück nunmehr hierlands nach Maßgabe der fortschreitenden Erzeugung dieser Tabaksorte in der k. k. Fabrik in Verschleiß gesetzt und sind bereits die Magazine in Lemberg, Stanislau, Tarnów, Tarnopol, Brzeżany, Jagielnica und Sambor damit bevorräthigt worden.

Die übrigen hierländigen Verschleißmagazine werden gleichfalls mit diesen Zigaretten in kürzester Frist betheilt werden.

Dies wird mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß diese Zigaretten bei den hierortigen Großverschleißern und jenen der obgenannten Orte in den nächsten Tagen bezogen werden können

K. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 15. Februar 1871.

(563 1—3) **Edykt.**

L. 1090. Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, iż w dniu 24. października 1870 przytrzymano w Kałuszu klacz z wózkiem i uprzężą z kradzieży pochodzące. Wzywa się zatem właściciela tych efektów, ażeby najdalej w przeciągu roku od czasu niniejszego ogłoszenia z wykazaniem swych praw własności w c. k sądzie obwodowym Stanisławowskim się zgłosił, w razie przeciwnym bowiem uzyskana suma ze sprzedaży tych efektów skarbowi państwa przyznaną zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 20. lutego 1871.

(571 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 1505-Pr. W celu obsadzenia posad w biórze rachunkowem c k Namiestnictwa, mianowicie:

1 radcy rachunkowego z płacą			1600 zł.
1 oficyała rachunkowego	I. klasy z płacą		1000 „
2 oficyałów rachunkow.	I.	„	900 „
1 oficyała	„ II.	„	800 „
2 oficyałów	„ II.	„	700 „
2 oficyałów	„ III.	„	600 „
2	„ III.	„	500 „

rozpisuje się konkurs do końca marca b. r.

Ubiegający się o te posady mają swe podania, w których należy udowodnić wiek, dotychczasowe zatrudnienie, kwalifikacyę do służby rachunkowej przepisaną, jakoteż dokładną znajomość języków krajowych wnieść w drodze właściwej do c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 4. marca 1871.

(550 3—3) **Edykt.**

Nr. 280. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wygranej przez p. Roberta Barańskiego sumy wekslowej 682 złr. 50 ct. w. a. z procentami po 6% od dnia 16. Sierpnia 1861 bieżącemi, tudzież kosztów sądowych i egzekucyi w kwotach 9 złr. 37 ct., 6 złr. 74 ct., 4 złr. 27 ct., 5 złr. 73 ct. i 162 złr 62 ct. w. a. rozpisuje się nowa publiczna licytacya dóbr Romanowa wola, w byłym powiecie Sanockim położonych p. Anny Załęskiej własnych na rzecz p. Romana Barańskiego, która to sprzedaż w jednym terminie a to na dniu 20. Marca 1871 o 10 godzinie przed południem w Sądzie tutejszym pod następującemi warunkami:

1. Dobra Romanowa Wola zpn sprzedają się ryczałtem i z wykluczeniem kapitału indemnizacyjnego za zniesione w tych dobrach powinności poddańcze. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa sądownie wyprowadzona w sumie 18407 złr. 40 ct. w. a. poniżej, której dobra te w przeciągu trzech terminach licytacyjnych nie będą sprzedane.

2 Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest złożyć przed ofiarowaniem ceny kupna do rąk sądowej komisyi licytacyjnej jako zakład 4% powyższej ceny szacunkowej w okrągłej kwocie 736 złr. w. a. a to w gotówce, lub w książeczkach kasy oszczędności na okaziciela opiewających, lub w obligacyach indemnizacyjnych, w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego i w listach zastawnych akcyjnego Banku hypotecznego we Lwowie z kuponami, lub też nareszcie w obligacyach państwa według ostatniego w gazecie urzędowej ogłoszonego kursu jednak nie powyżej wartości nominalnej tych obligacyi lub listów zastawnych.

Zakład złożony przez najwięcej ofiarującego zostanie zatrzymany, innym zaś licytantom zwrócony będzie zaraz po licytacyi.

O tem rozpisaniu licytacyi zawiadamia się wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie Juliannę Barańską, Cypriana Barańskiego, Nikodema Barańskiego, Maurycego Barańskiego, Michała Barańskiego, masę nieobjętą Naftalego Horowitza i wszystkich tych wierzycieli hypotecznych, którzyby po 12. Lipca 1870 do tabuli weszli, lub którymby z jakiegokolwiek bądź powodu, uchwała ta licytacyę rozpisująca doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora w osobie p. adwokata Dr. Łużeckiego z substytucyą p. adwokata kraj. Dr. Illasiewicza ustanowionego i przez Edykta.

Przemyśl dnia 19. Stycznia 1071.

(566 1—3) **Edykt.**

Nr. 11542. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadaczy wedle podania zagubionych 18 sztuk dnia 1. Marca 1871 płatnych kuponów od listów hipotecznych c. k uprzyw. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego a mianowicie:

8 sztuk kuponów po 30 złr. od listów hipotecznych lit. D. po 1000 złr. Nr. 1121, 2318, 2319, 2333, 2334 2335, 2336 i 3207;

6 sztuk kuponów po 15 złr. od listów hipotecznych lit. C. po 500 złr. Nr. 868, 916, 991, 992, 1037 i 1038;

3 sztuki kuponów po 9 złr. od listów hipotecznych lit. B. po 300 złr. w. a. Nr. 134, 576 i 1542;

Nakoniec jednego kupona na 3 złr. od listu hipotecznego lit. A. na 100 złr. Nr. 583;

ażeby w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i 3 dni takowe tutejszemu c. k. Sądowi krajowemu przedłożyli, gdyż w przeciwnem razie kupony te za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 1. Marca 1871.

(562 1—3) **Edykt.**

Nr 851 civ. C. k. Sąd obwodowy Nowo Sądecki na skutek prośby Anny z Kurniawów Bartoszowej czyli Bartolowej o uznanie jej małżonka Szymona Bartosza czyli Bartola za zmarłego celem ponownego zamęścia wzywa nieobecnego Szymona Bartosza czyli Bartola ze Zubsuchego, który dnia 4. Lutego 1839 w Czarnym Dunajcu z Anną Kurniawą się ożenił a od przeszło 30 lat w Zubsuchym nie obecnym jest, aby w przeciągu roku się osobiście stawił, albo innym sposobem o swoim życiu c. k. Sąd obwodowy tutejszy zawiadomił, gdyż w przeciwnym razie po daremnym upływie tego terminu za zmarłego uznanym będzie.

Kuratorem nieobecnego jest adw. Nowo Sądecki Dr. Zieliński.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Nowy Sącz 21. Lutego 1871.

(560 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 8211. W skutek wys. rozporządzenia państwowego ministerstwa wojny z 14. Lutego b. r. L. 790 rozpisała c. k. jeneralna komenda konkurs z terminem do 15. Marca b. r. dla nowo utworzonych stypendyów z fundacyi ś. p. marszałka polnego Br. Henryka Hessa najwyższą uchwałą zatwierdzonej a mianowicie na 10 stypendyów dla oficerów w rocznych 100 złr. i na 20 stypendyów dla wojskowych od sierżanta na dół w rocznych 50 złr. Ubiegać się o nie mogą tylko osoby stanu wojskowego nieposiadające już innego stypendyum w takiej lub większej kwocie.

a) przedewszystkiem oficerowie, podoficerowie i szeregowcy, którzy udział brali we włoskich kampaniach z lat 1848, 1849 i 1859 gdzie ś. p. marszałek Hess tak chlubnie się odznaczał, i którzy w tych kampaniach zostali inwalidami.

Pierwszeństwo mają wszakże tacy, co się w tych kampaniach szczególnie odznaczyli.

b) oficerowie, podoficerowie i szeregowcy, którzy wzmiankowane kampanie odbyli, ale w późniejszej dopiero wojnie zostali inwalidami.

c) w braku kompetentów z dwóch pierwszych kategoryi także i tacy oficerowie, podoficerowie i szeregowcy, którzy stali się inwalidami w węgierskich kampaniach z lat 1848 i 1849 lub w kampanii z roku 1866 lub w której z późniejszych kampanii nareszcie:

d) wojskowi wszelkiego stopnia w armii i w marynarce. którzy w jakiejkolwiek bądź kampanii służyli.

Co powiedziano wyżej o kandydatach pierwszej kategoryi mianowicie że ci, co się odznaczyli w kampaniach mają pierwszeństwo przed innymi — tyczy się również i kandydatów trzech następujących kategoryi.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 1. Marca 1871.

(546 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 8882. Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, iż dnia 18. Kwietnia 1871 i w dniach następnych odbywać się będą w c. k. Namiestnictwie w Lwowie „egzamina państwowe" przepisane dla rządowej służby budowniczej, tudzież egzamina dla kandydatów starających się o posady upoważnionych od Rządu „inżynierów cywilnych, architektów i geometrów".

Osoby, które sobie życzą poddać się jednemu z tych egzaminów, zechcą zgłosić się na piśmie do c. k. Namiestnictwa przy załączeniu dokumentów udowodniających ich przynależność, wiek, ukończone studya, nabycie praktycznych wiadomości itp. najdalej do dnia 1. Kwietnia r. b.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 27. Lutego 1871. r.

Z drukarni E. Winiarza.